

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
în America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

In toiul alegerilor comunale.

Cuvinte cu miez cari s'a spus la Blaj, dar cari se potrivesc pentru stările din oricare oraș sau sat românesc.

Luptele cari se dau acum în toată țara pentru listele de consilieri comunali, au turburat adânc pacea orașelor și a satelor noastre. Mai cu seamă la orașe, partidele politice sunt la cuțite, cum se zice. Vânzoala este pe capete. „Acum ori niciodată: care pe care, ori ei, ori noi, dar să se aleagă într'un fel, că așa nu mai merge!“ — se aude pretutindeni. Guvernul nu se dă, opoziția nu se lasă și oștile potrivnice sunt mai înverșunate decât oricând.

În această luptă, care se dă pentru drepturi cetățenești, s'au răscolit însă adânc și patimile de tot felul, precum de altfel e și foarte firesc. Cei cari au de pierdut, se sbat să nu scape din mâini „cașcavalul“ (bucata de caș), iar cei cari vreau o schimbare în mai bine, luptă din răspuțeri, ca trebile obștești să ajungă la alt rând de oameni, cari nădăjduiesc să poată face treabă mai bună decât cei de ieri și de azi. Și de-aici frământări și sbucium cumplit. Chiar și prin comune se dă luptă mare între liste cu deosebite semne. Din zece mii de comune câte are țara noastră, în peste șapte mii s'au depus câte două și chiar și mai multe liste. Asta însemnează, că satele încă au intrat în luptele de alegeri, în celea mai multe părți pe liste anume de partid, între opoziție și guvern.

Lupta este înverșunată și la noi, la Blaj. Aici încă sunt două liste, una în fruntea căreia se găsește venerabilul Părinte canonic Dr. Ambroziu Chețianu, sprijinită de Partidul Național, și alta în frunte cu d. Ștefan Dragoș, tinărul. Lista cea dintâi cuprinde oameni din toate breslele Blajului, dela canonici, advocați și profesori, până la meseriași și plugari, așa cum se și cade într'un oraș ca Blajul, care este o așezare de preoți, cărturari, meseriași, comercianți și economi. Toți trebuie să aibă cuvânt în conducerea comunei, căci comuna este a tuturor.

Aici lupta se dă deci pentru bunele tradiții moștenite, pentru frăția și buna înțelegere, cari au fost totdeauna între breslele de locuitori din Blaj, preoți, profesori, meseriași, comercianți și economi. Prima listă merge cu semnul Partidului Național, care a sprijinit în toate vremurile frăția și pacea din Blajul cu nume atât de mare.

În sprijinul acestei liste cetățenii Blajului au ținut de curând o adunare în sălile dela „Hotelul Univers“ unde un negustor de frunte și de cinste al Blajului, d. Ioan Blaga, a spus vorba cea cu miez, care se potrivește așa de minunat cu stările din orașul nostru. Și a grăit d. Blaga în felul acesta: — Eu merg acolo, unde sunt toate breslele, toate păturile orașului meu, căci numai așa pot să meargă bine treburile orașului nostru. În vremile de demult, când cărturarii și meseriașii și poporul au fost una, și la bine și la rău, a fost pace și înțelegere între noi, și mulțumire. Eu nu mă rup de conducătorii, cari ne-au povățuit totdeauna și'n zile grele și'n zile de mărire.

Și iarăș, un alt cuvânt cu rost, care s'a răspândit între locuitorii Blajului, cu tiparul, înaintea acestor alegeri, astfel grăia:

— Vestea Blajului este mare, pentru că faptele sale au fost mari. Iară faptele au fost mari, pentru că cetățenii au lucrat totdeauna în bună înțelegere, mână în mână unii cu alții“. Și mai de parte:

— Vă întreb, fraților, că ce a fost răsplata căpeteniilor (Blajului) pentru grija ce-au avut-o totdeauna față cu fiii de acelaș neam și sânge? Răsplata a fost buna înțelegere între fii și căpetenii, iară din aceasta bună înțelegere și cinste a urmat munca cu rod bun, munca din care a izvorât înflorirea Blajului, vestea și mândria țării lui. Căci unde frații se înțeleg între sine și cu părinții lor, acolo

e darul și binecuvântarea lui Dumnezeu, iară unde nu se înțeleg, acolo întră diavolul cu scârbă, uriciune, ură, ceartă și blăstămății“.

Cu adevărat, astfel de îndemnuri, și la Blaj și aiurea, nu pot duce decât la pace între frați, la muncă cu rod și la fericire!

Amurit un preot vrednic.

† ATANASIE BOLOGA.

În ziua de 4 Februarie a murit la Orăștie Părintele Atanasie Bologa, fost multă vreme preot în Dieceza Lugojului și mai pe urmă profesor la liceul român din Orăștie. Răposatul s'a născut în Ludoșul de Murăș și a păstorit timp îndelungat în orașul Lupeni din județul Hunedoara. Om bun și de treabă, preot cucernic și blând, Părintele Bologa a fost un Român însuflețit și cald sprijinitor al tuturor pornirilor mărețe. Banul său, greu muncit, îl dădea bucuros ori unde era vorbă de înaintarea bisericii și a neamului. Îl vedeai aproape la toate adunările naționale ori culturale, cu fața sa uscățivă și palidă, dar cu sufletul pururea cald și gata de jertfe.

Ca om n'a fost norocos în această lume. Soarta nemiloasă i-a răpit soția în cel dintâi an de căsătorie, pe care a îngropat-o cu multă jale, apoi a știut să trăiască o văduvie curată și cinstită de toți cei cari l-au cunoscut. Greu cruce aceasta pentru un preot văduv. Și părintele Bologa a purtat-o cu resemnare, într'adevăr creștinească și preoțească.

Ajungând profesor la liceul de stat din Orăștie, părintele Bologa tot preot a rămas, fiind părinte adevărat nu numai al școlarii pe cari îi creștea, ci și al tovarășilor săi de profesură. Toată lumea îi zicea „Tata Bologa“, și elevi și colegi.

În timpul din urmă fusese numit paroh la Pui, în județul Hunedoara; și un singur dor mai avea în viață: să-și petreacă bătrânețele păstorind satul unde era mormântul soției sale, pe care o jelise o viață întreagă. Moartea nemiloasă i-a curmat însă și acest cel din urmă dor: l-a aflat la Orăștie, până nu apucase să-și ia rămas bun dela prietini buni din acel oraș și dela credincioșii săi din Șibișel.

În s'a făcut o îngropăciune foarte frumoasă. L-au prohodit școlarii lui, colegii și toți cei cari l-au cunoscut și l-au iubit. A fost înmormântat cu șase preoți și i-au ținut cuvântări protopopol Ienea, directorul Aron Demian și Dr. V. Pop, arătând cu toții, că a murit un om de omenie, și un preot după inima lui Hristos.

Fie-i odihna lină și pomenirea vecinică!

Evanghelia Duminicii.

Duminica I. din postul mare, Ioan I.
44 - 52.

În Duminica întâie din postul mare ni-se cetește evanghelia despre chemarea la apostolie a lui Filip și a lui Natanail.

„În vremea aceea vrut-a Isus să meargă în Galilea și a aflat pe Filip și i-a zis lui: Vino după mine! Și Filip era din Vitsaida, din orașul lui Andrei și al lui Petru.”

Isus se afla în Vitavara sau Vitania, în partea dinspre răsărit a Iordanului, în orașul în care boteza sf. Ioan Botezătorul. Aici Ioan și Andrei, ucenicii înaintemergătorului, auzind dela dascălul lor, că Isus este Mesia cel făgăduit prin proroci, urmară lui și i-se făcură ucenici. Andrei aduse și pe fratele său Simion și-l înfățișă lui Isus, care-l primi și pe el în numărul ucenicilor săi și-i dete numele de Kefa sau Petru. Mântuitorul însă nu ia cu sine pe acești ucenici, ci-i lasă să-și vadă de meseria lor, care era pescuitul, iară el își alege și alți ucenici. Abia mai târziu îi chiamă să-i urmeze, dupăcum vom vedea în evanghelia a doua după Rusalii.

A doua zi după plecarea din Vitavara, pecând mergea în Galilea, Isus întâlnește pe Filip. Nu ne spune evanghelistul că i-ar fi grăit multe, ci numai atâta: „Vino după mine”. Dar adaugă sf. evanghelist Ioan, că Filip era din Vitsaida, din orașul lui Andrei și al lui Petru. Vitsaida este cuvânt jidovesc și înseamnă „casa vânătoriei sau a pescuitului” și era o cetate mai mică pe țărmurile de miazăzi al lacului Generaretului, nu departe de Kapernaum, numită și Vitsaida Galileei.

„Aflat-a Filip pe Natanail și i-a zis lui: Am aflat pe acela, de carele a scris Moisi în lege și prorocii, pe Isus, fiul lui Iosif, carele este din Nazaret.”

Așa e de scurtă istorisirea sf. evanghelist Ioan, încât nu ne spune dacă după chemarea lui Filip Isus ar mai fi vorbit ceva cu el ori ba. De aceea putem să presupunem că așa de mare înrăurire a avut asupra lui Filip întreagă fap-tura, dar mai cu seamă ochii Mântuitorului, încât acesta, încă în ziua aceea întâlnindu-se cu un prieten de al său, Natanail, i-a spus cu mare bucurie, că a aflat pe acela, de carele a scris Moisi în lege și prorocii, pe Isus, fiul lui Iosif, carele este din Nazaret. El îi spune ceace a auzit, că adevărat acela ar fi Isus, fiul lui Iosif, din Nazaret, cu toate că Isus era de naștere din Viflaim. Iară sf. evanghelist Ioan ne redă vorbele lui Filip întocmai, fiindcă cetitorii săi erau în măsură de a cunoaște cele întâmplate. Cuvântul Natanail înseamnă „darul lui Dumnezeu”, iară acest Natanail nu este altul decât apostolul de mai târziu Bartolomeu, care se mai numea și Natanail, fiul lui Tholmai.

„Și a zis Natanail lui: Din Nazaret poate fi ceva bun? Zis-a Filip lui: Vino și vezi!”

Se vede că Natanail știa ceti și astfel cunoaște cele ce s'au scris despre Isus în legea lui Moisi și de cătră proroci, și că el prin urmare aștepta cu nerăbdare venirea sa. Chiar de aceea îl întreabă pe Filip, nu că doară n'ar crede, ci pentrucă îi venea să se îndoiască: „Din Nazaret poate fi ceva bun?” Nazaretul era un orașel atât de mic și de neînsemnat,

încât lui Natanail nu i-se părea ca tocmai de acolo să vină mult așteptatul Mesia. La asta-i răspunde Filip, scurt și cuprinzător: „Vino și vezi!”, adică, vei vedea tu ce om este acela, ce mare înrăurire are el asupra oamenilor, așa că, văzându-l, orice îndoială va eși din sufletul tău. Natanail se vede că n'a stat mult la îndoială ci a plecat numai decât cu Filip pentru ca să-l vadă pe Domnul.

„Și a văzut Isus pe Natanail, venind cătră dânsul, și a zis: Iată cu adevărat Izraelitan, întru carele vicleșug nu este. Zis-a Natanail lui: De unde mă cunoști? Răspuns-a Isus și i-a zis lui: Mai înainte, până nu te-a chemat Filip, când erai sub smochin, te-am văzut. Răspuns-a Natanail: „Rabbi, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești împăratul lui Izrael!”

Istorisirea evanghelistului întru atâta este de scurtă și de limpede încât aici nu mai avem ce adauge. Atâta numai că Natanail se afla, înainte de a fi venit la el Filip, în grădina sa sub un smochin. Că ce o fi făcut și la ce s'o fi gândit acolo Natanail, evanghelistul nu ne istorisește, dar trebuie că o fi făcut ceva lucru mai mare, ori s'o fi gândit tocmai la apropiata venire a Domnului. Chiar de aceea, când aude din gura Mântuitorului, că el a stat sub smochin, vede că cel ce sta înaintea lui nu este om ca oamenii, de aceea și zice: „Rabbi, adevărat învățătorie, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești împăratul lui Izrael” Prin aceste cuvinte, pe cari se vede că Spiritul Sfânt i le-a șoptit, el mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu adevărat Mesia cel făgăduit prin Moisi și prin proroci.

„Răspuns-a Isus și i-a zis lui: Pentrucă au zis ție, că te-am văzut sub smochin, crezi: mai mari decât acesteavei vedea. Și i-a zis lui: Adevăr grăiesc vouă, de acum veți vedea ceriul deschis, și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se pe Fiul omului.”

Așadară Isus îl laudă mai întâi pe Natanail pentru credința sa, apoi îi făgăduiește că va vedea de aici înainte minuni și mai mari decât aceste, și apoi întorcându-se cătră toți cei de față, le zice: „Adevăr grăiesc vouă, de acum veți vedea ceriul deschis, și pe fiul lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se pe Fiul omului.”

Sfânta Scriptură a Vechiului Testament descrie cu aproape aceleași cuvinte visul care i-s'a arătat patriarhului Iacob, iar de altă parte Domnul l'a numit pe Natanail numai cu câteva șire mai înainte izraelitan adevărat, adică urmaș adevărat al lui Iacob. E deci aproape sigur că Isus a avut în vedere această arătare a lui Iacob. În visul acela Iacob a văzut o scară, pe care se suiau și se pogoreau îngerii, ceace a însemnat, că Dumnezeu este în legătură veșnică și neîntreruptă cu credincioșii săi, ajutându-i neîncetat prin servitorii săi cari sunt îngerii. Cu aceste cuvinte așadară Mântuitorul a voit să arete, că deodată cu venirea lui Mesia iarăși se restabilește vechea legătură dintre Dumnezeu și oameni; că ceriul de aici înainte este deschis pentru oameni și astfel ei pot să între în el. Îngerii, cari se auie și se coboară pe Fiul omului, arată că El este trimisul lui Dumnezeu și că învățăturile sale sunt adevărate.

„Fiul omului” se numește Isus pentrucă lui Dănilă prorocul i-s'a arătat Mesia pe norii ceriului în formă de fiu de om. Și de fapt e foarte bună aceasta numire 1., pentrucă Isus a fost om adevărat, având trup pătimitor asemenea nouă, 2., el este fiul lui Adam, dar pe când prin Adam s'a întors omenimea de cătră Dumnezeu, prin Fiul omului adevărat prin Isus i-s'au deschis din nou ușile raiului și omenimea iarăși s'a întors la Domnul Dumnezeu său, 3., Pentrucă a primit dela Tatăl mărire; fiind adevărat fiul lui Dumnezeu este și întemeietorul unei împărății cerești, care nu va mai avea sfârșit.

Domnul nostru Isus Hristos l-a văzut pe Natanail sub smochin. L-a văzut însă făcând ceva bun, căci altfel nu-i zicea: „Iată cu adevărat Izraelitan, întru carele vicleșug nu este”. Să ne dăm deci și noi seama că toate faptele și toate gândurile noastre le vede Domnul. Psalmistul David zice: *Doamne, unde mă voi duce dela Spiritul tău și dela fața ta unde voi fugi? Că de mă voi uita în cer, tu acolo ești, de mă voi uita în iad tu de față ești. De voi lua aripile mele de dimineață și mă voi sălășlui la marginile mării, și acolo mâna ta mă va povățui și mă va ține dreapta ta”.*

Să nu facem deci nici în ascuns nimica rău, că toate le vede și le aude Domnul. Să nu fim farisei, să nu facem una și să gândim alta. Să fim sinceri și cinstiți, ca să se poată zice și despre noi în ziua judecării: *„Iată cu adevărat Izraelitan, întru carele vicleșug nu este”.*

IULIU MAIOR.

O faptă eroică și minunată a unor marinari.

Am fost arătat și noi, câte furtuni s'au întâmplat în vremea din urmă pe toate mările. Corăbiile au fost de multe ori în mari primejdii, iar unele s'au și cufundat. Astfel s'au întâlnit, în mijlocul unei groaznice furtuni, marea corabie „Președintele Roosevelt” cu corabia mai mică „Antinoe”, care era tocmai în primejdie de a se cufunda. De patru zile tot lucrau marinarii ca să o scape, dar nu mai era modru de scăpare.

În ziua a patra, când s'a mai potolit furtuna, căpitanul vaporului „Președintele Roosevelt” porunci: „Să vie câțiva voluntari ca să scape pe călători și pe marinarii ceialalți din primejdia morții”. N'au venit însă câțiva numai, ci s'au prezentat cu toții. Căpitanul a ales pe 16 inși, așa la întâmplare. Căpitanul se răsii din nou: „Cine îi va comanda?” Deodată sară ofițerul Miller și se arată gata a fi comandantul celor ce aveau să sară în gura morții. Câțiva călători protestară, văzându-l atât de tinăr și de subțirel. „Nu se poate” îi zise un călător. „De ce nu”, întrebă Miller, „sunt șapte ani de când călătoresc pe mare”. — „Da, dar ai nevastă și copii”. — „Dar cei cari sunt acolo”, răspunse el, arătând cu degetul spre corabia primejduită, „oare nu au nevaste și copii?”

De abia se scoborise barca de scăpare și un val năpraznic o răstoarnă, și o parte a matrozilor sunt înghițiți de apă. La lumina farurilor se văd doi inși, căpitanul Wirtemann și marinarul Heitmann, cari înceară înzădar să lupte cu valurile. Peste câteva clipe marea îi înghite. Nu mai au vreme decât să ridice, în semn de desnădejde, un braț în aier. De pe vaporul ce mare toată lumea privește îngrozită lupta lor cu moartea. În aceeași clipă se ridică un alt braț, acela al unui episcop, monseniorul Whelan, care le dă deslegarea din urmă.

În răstimpul acesta se vede o altă barcă de scăpare, care a putut fi scoborită. Deodată se aude vocea căpitanului Miller, strigând: „Peștru Dumnezeu, stângeți farurile. Ne orbim și nu-i putem scăpa pe nefericiții aceștia”. „Foarte bine”, răspunse căpitanul marelui vapor și dete numai decât poruncă să se stingă luminile. Singură luna lumina acuma. În sfârșit după un sfert de oră, luntrea reuși să aducă călătorii pe vaporul „Președintele Roosevelt”.

RECLAMA

este sufletul comerțului

Bunătașile pământului

Gărbunele

2.

Belgienii întrebuințează cărbunii de pe la 540 d. Chr.

Minele din New-castle în Anglia au început să fie lucrate regulat la 1272.

Tot de pe timpul acesta sunt cunoscuți cărbunii din pământ în provincia Renană (Germania).

E interesant, cum s'au descoperit de multe ori locurile cu cărbuni.

Cel dintău loc cu noroc în Ungaria l'a descoperit, pe la 1765, un faur din Brennberg, lângă Șopron.

În Pennsylvania (America de Nord) a făcut descoperirea un Neamț sărac, cu numele Günther, pe la 1791.

Günther se ocupa cu vânatul. Umblând odată prin pădure a găsit un câmp întreg de „pietri negre“, despre cari povestiau unii oameni, că ard. El însă nu credea acest lucru, ci îl socotia drept poveste băbească. Fiind bătrân, abia mai putea văna atâta, ca să trăiască de pe o zi pe alta. Odată l-a prins o furtună în pădure și abia putu scăpa într'o peșteră. Trecând furtuna, plecă încet spre casă. Pe cale găsi o mulțime de „pietri negre“. El își umplu buzunarele cu ele și ducându-le acasă le băgă în foc, ca să vadă dacă ard sau nu. Mare i-a fost mirarea, când a văzut că pietrele ard. El descopere lucrul acesta unui om bogat din vecini, care se convinsese îndată despre valoarea acestor pietri. Bătrânul vânător Günther îi arătă poiana plină cu cărbuni de piatră, primind în schimb câteva pogoane de pământ sterp. Günther a murit sărac, pe când bogotanul, căruiua îi descoperise secretul, a ajuns milionar din sfârșăritul cu pietrele negre. Să vedem acuma singuraticile soiuri de cărbune.

1. Diamantul

Cine nu a auzit de diamant?

Foarte pușini nu vor fi auzit, căci cuvântul s'a introdus până și în grajul nostru de toate

zilele. Între vorbele măgulitoare, cu cari desmierdăm ființele dragi inimii noastre, întrebuințăm nu odată și „Diamantul meu“, ceea ce însemnează, că ne e tare iubită ființa pe care o agramăm așa.

Numele de *adamas*, cu care Grecii numiau diamantul și care nume se recunoaște și azi în multe din limbile europene, însemnează *neînving* și provine din pricina mării durități (tării). De aceea, înțeleptul *Seneca* aseamănă diamantul cu omul învățat, pe care nimic nu-l scoate din sărite. *Plinius*, numele unui naturalist din vechime, ne învață cum să cunoaștem diamantul: lovindu-l cu ciocanul, nu numai că nu-l stricăm, dar putem strică ciocanul, ba chiar... nicovala.

O frumoasă cazanie pentru Dumineca tuturor sfinților scrie între altele: „Împărații înarmați, iară mucenicii goli îi biruia pe cei înarmați. Cine nu se va mira? Cine nu se va umili? Bătutul biruia pe cela ce-l bătea, legatul pe cel deslegat; arsul pe cela ce-l ardea; mortul pe cela ce-l omora. Cum este piatra, ce se chiamă *diamant*, carea cât de o ai ucide cu fierul, tot nu se sdrobește, ci mai vartos se sdrobește fierul, care o ar ucide. Întru acelaș chip și mucenicii, cu atâtea pedepse ce-i muncia, nimic nu gândia. Ci mai vartos pe muncitorii, ce-i muncia, îi biruia“.

Din aceste exemple și din graiul zilnic putem pricepe că diamantul e ceva prețios, e un lucru scump și tare, de nu-i afli părechea.

Și acum vin iarăș învățații la rând, cari ne spun neted că diamantul e piatra cea mai tare, din câte se cunosc până astăzi pe pământ și că e cărbune. Adecă ce fel de cărbune? De al negru, de care se formează la arderea lemnelor?

E neam cu acela, dar neam mai ales, mai nobil, mai bine crescut și îmbrăcând cu totul altă formă decât cărbunele dela gura sobei. Vom zice dar, mai departe cu învățații, că diamantul e carbon în stare nativă, carbon pur și cristalizat în formă de cuburi cu opt și douăsprezece fețe. Cristalele de diamant au de multe ori fețele și muchiile lor încovoiate. Diamantul de regulă este incolor, mai rar colorat în albastru, roz, galben sau negru. Cele mai

căutate sunt bucățile colorate în albastru sau roz.

Se găsește fle în bucățele neregulate, rotunjite, fie în cristale, în terenuri pământoase ori în nisipuri. Odinioară se afla mult la Golconda și Hiderabad, în India răsăriteană. Astăzi minele (băile) de diamant indiene se găsesc pe povârnișul de răsărit al Decanului și al platoului Amaracantaca. La Panna, produsul anual e de 2 milioane lire, dar se fură foarte mult, ceea ce raiașul (principele) stăpânitor știe. De aceea, el a statorit venitul cel mai mic, pe care minele trebuie să-l dea negreșit. În caz contrar, prinde pe unul din căpeteniile bănuite cu degete lungi și-i taie capul, neuitând a-i confiscă și averea, bine înțeles. Orașul principal în India, pentru comerțul cu diamante este *Benares* iar la *Bowanipur* se face un mare târg anual, în care diamantele țin primul loc.

În timpurile nouă s'au găsit diamante și pe aiurea. Așa pe la 1725, s'au descoperit terenuri cu diamante în *Brazilia* (America de Sud). Îndeosebi din nisipurile unor fluvii ale provinciei *Minas Geraes* s'au scos multe diamante prețioase. În *Bahia*, o altă provincie a Braziliei, a descoperit un sclav prin 1844, o mină atât de bogată, încât în timp de 20 zile s'au scos diamante în greutate de 700 carate (142 grame) și lumea se speria, că va scădea prețul diamantelor. Afară de țările amintite s'au mai descoperit terenuri cu diamante în Borneo Sumatra, America de Nord; dela 1829 în munții Urali și în fine dela 1867 în Africa de Sud, pe lângă fluviul Vaal, în țara Burilor. Cel dintău diamant a fost găsit aici de un copil, care îl dete în dar unui vânător de struși. Avea 21 carate (4 grame). Terenurile cele mai de frunte se află astăzi la *Kimberley*.

În toate aceste locuri, diamantul se găsește ori curat și strălucitor, ori învălit într'o scoarță de materii străine. Mai curat se găsește în nisipul *aluviunilor* (puvoaielor) iscate din sfărămarea stâncilor vechi, mănate de ape la depărtări mari de locul, unde s'au sfărmat.

Estragerea acestor pietri prețioase se face într'un mod foarte simplu. Se spală nisipurile pe niște scânduri înclinate (plecate) și având de-a curmezișul crestături. Ori se spală pe

Foița „UNIRII POPORULUI“.

Infruntare celor leneși.

Vara'ntreagă n'azi pus mâna,
Nici pe sapă, nici pe coasă,
Și când toți munceau în soare,
Voi șadeați pe la răcoare,
Căutând umbra de groasă.

Că azi nu-i nimic la casă,
Cine naiba e de vină?
— Dar mai puneți și voi mâna,
Nu umblați tot cu minciuna,
Împroșcând lumea cu tină!

Așteptați ca să vă pice,
Șazi porumbul fript în gură,
Ei, dar azi s'a trecut vremea
Când prânzea cu domnii leneși,
Și cu cei de-adunătură.

O zicală veche, care,
Șazi se potrivește, zice:
Lege-a fost, întotdeauna,
Maidemult ca și acuma,
Cine șade nu mănânce!

Alții lucră pe 'ntrecute,
Și-și fac bietii hoaptea ziua,
D'ar voi, spre rușinea lumii,

Bateți și azi, ca nebunii,
Toată ziua apă'n piuă

Așa nu faceți dobândă,
Nimănu, decum la țară,
În schimb lumea vă urește,
Și nimic zău, nu greșește,
Când vă zice: „pierde vară!“

Peșelca Iuliu Domșa, inv.

Răspuns unui peșitor.

De-aseară 'ntruna mi-ai vorbit,
De bol, de-averi și casă,
Dar cum te vad așa chitit,
Eu cred că, neted, ai venit,
Ca să-ți peșesti mireasă.

Ei bine, de ești chiar bogat,
De ce vii pela noi?
De ce nu cerci la voi în sat,
Ș-acol'-or fi de măritat,
Doar fete ca la noi!

Tu ai moșie boi și vaci,
Eu numai ce-i pe mine,
Dar vezi bărbatul de nu-și plăci,
Îl mai închini și la cel draci,
Dar asta-i cu rușine.

Cu fată de-alet înzădar,
Mai faci dragă fortoane,
Să fi fector de ghinerar

Nu-i mamă-ta pe la altar,
La dragile icoane.

De ce mai bați drumu'n pustiu,
Că doar ți-am spus odată,
Ești nătântoc, ești un mollu
Și după tine 'n veci nu viu,
Mai bin' nemăritată.

Eu, iată, stau în satul meu,
Tu cearcă'n altă parte,
Căci de-mi ajută Dumnezeu,
Mo-i cununa poate și eu,
Dar nu cu'n „papă lapte“.

Peșelca IULIU DOMȘA, inv.

Cum a câștigat diavolul un suflet

Se duce fata la biserică. Dracu se preface în babă și-i iese înainte.

— Da unde te duci, copilă?

— La biserică, mătușică!

— Ei la biserică, ce să faci tu la biserică; acolo se duc numai babele și moșnegii; lasă că te-i tot duce și tu; acu, lute, colo în lunca ceea, ce mai hârjoană, ce mai de joc; du-te și te joacă și tu...

— Că bine zici mătușă!

Se face fata, fată mare: Se ducea iar la biserică.

Dracul iar se face babă:

— Da, unde te duci tu fată mare?

piei cu părul pe iele. Diamantele, oprite de dăr sau de crestături, sunt spălate din nou spre a se curăți de pământul, care le acopere.

Astăzi s'au format societăți mari, cu capitaluri uriașe, pentru căutarea acestor pietricele, după cari lumea bogată se dă în vânt. Lucrătorii, fie că cern și spală nisipurile diamantose, fie că le scormonesc în adins, prin locuri ascunse, stau sub o supraveghiere aspră. Cu toate acestea, de câte-ori poate, lucrătorul nu se dă îndărăpt de a-și însuși diamantul găsit, ascunzându-l în nările nasului, în gură, iar de cele mai multeori îl înghite, pur și simplu. Dacă cumva controlorul, care stă cu ochii în patru, zărește această apucătură, atunci lucrătorul cu pricina e închis. I-se dă oleiu de rișin ori alt purgativ (curățitor) puternic și e păzit de aproape, până când o necesitate (trebuință) neînduplecată îi dă de gol fapta. Și dacă diamantul iese la iveală, stăpânul lui, nu păzitorul, va putea spune cu tot atâta dreptate, ca și împăratul roman de odinioară: *non olet* (nu miroasă), ca să nu zic mai rău.

GAVRIL TODICA

Vești de laudă din Goreni.

În comuna Goreni (Săplac), jud. Cluj, de multă vreme n'a fost școală românească core-spunzătoare.

În toamna anului 1924 venind preot în aceasta parohie părintele Victor Câmpian, cu puteri îndoite a stăruit să se facă o școală nouă. În aceasta școală, deja gata, bunul nostru preot a instruit tinerimea cu mare zel, producându-se în seara de 31 Ianuar a. c. cu „Poemul Unirii”, cu încă o piesă teatrală și cu cântări în trei și patru voci, de cari noi n'am mai auzit. Intreg poporul s'a mirat de o așa frumuseț și cei de prin satele vecinate cari au luat parte la aceasta producțiune, spun, că nice în orașe n'au mai văzut așa lucruri frumoase.

Producțiunea s'a dat în folosul bisericii din loc și a fost un venit curat ca la 5000 Lei.

Bucuria poporului nostru e nespūsă de mare, având un astfel de preot, care muncește atât de mult pentru luminarea și înaintarea oredincioșilor săi și pentru binele bisericii noastre.

Un credincios.

— La biserică, mătușă!

— Fată mare la biserică, mai auzii una!

Acolo is numai babe și moșnegi, fetele mari se îndrăgostesc acum cu flăcăii, joacă 'n horă. Du-te și tu, că acu și-i vremea.

— Că bine zici tu, mătușă..

Se face fata, nevastă și se duce iar la biserică.

Dracu' iar fi iese înainte, tot babă:

— Da unde te duci, tu nevastă?

— La biserică, mătușă!...

— Alei draga mătușii, da acum te duci tu la biserică femeie tânără, cu bărbat, cu copii, și-i lași singuri acasă să se frigă vre-unul, ori să li se întâmple cine știe ce? Lasă că te-i duce tu colo, când fi fi babă...

— Că bine zici mătușă...

Se face nevasta babă. Se duce iar la biserică. Dracu' iar prefăcut în babă, îi iese în cale:

— Da unde te duci d-ta?

— La biserică...

— La biserică? D'apoi acolo ce să faci?

Nici n'auxi bine, te dor și picioarele, te apucă și tusa, ba te apucă și neputințele și răd ceilalți de tine... Lasă că dacă îi muri tot la biserică-i ședeai!

— Că bine zici...

Da sufletu' ăsta a fost al dracului pe urmă!

P. Gh. Savin.

Cum stă lumea și țara?

Alegerile comunale.

17 Februarie.

Când scriem acestea șire alegerile comunale sunt în prag. Țara întreagă este în mare vâlvă. Din zece mii de comune, în 7 mii se dă lupta pentru câte două liste, sau chiar și mai multe. Mai înverșunate par a fi însă luptele din orașe, unde opoziția și guvernul sunt pe față în luptă deschisă. Partidele din opoziție (frontul unic) au mari nădejdi că vor câștiga și de data asta biruințe, ca și în alegerile agricole. În orașele ardelenesti, ungurii sunt de partea guvernului, dar numai grozii și baronii și oamenii lor. Sașii își au listele lor, iar pe aiurea cu ungurii împreună. Se poate întâmpla deci, ca în unele orașe din Ardeal să învingă listele străine, ori ale guvernului cu ungurii. Însă în orașele din vechiul regat, biruința se făgăduiește a „frontului unic”, în cap cu Partidul Național.

Vin știri că în unele părți ale țării s'au întâmplat și până acum încăierări și bătăi. Căci lupta e foarte dârză și se fac multe abuzuri.

Lupta la Blaj.

Am mai scris că la Blaj sunt două liste una a Partidului Național, în cap cu Păr. canonic Dr. Ambroziu Cheșian și a doua a dlui Ștefan Dragoș, pe care o sprijinesc oamenii puterii. Dl Frățilă nu și-a mai depus lista și ne roagă să scriem, că lista pe care voia s'o depună *nu era liberală*, ci cetățenească.

Partidul Național, care este sprijinit de toate păturile Blajului, a ținut câteva adunări foarte reușite, la cari, pe lângă conducători, au fost de față cei mai de frunte meseriași, comercianți și popor. Și s'a văzut la acestea adunări, că biruința va fi a listei cu Dr. Ambroziu Cheșianu, care va alege ca primar al Blajului pe d. Victor Munteanu.

În zilele trecut a fost la Blaj d. Dr. Iuliu Maniu, președintele Partidului Național, căruia într'o mare adunare ținută la „Patria”, cetățenii Blajului i-au făcut o primire însuflețită, făgăduind că vor fi toți, unul ca unul, cu lista Partidului.

Votarea la Blaj se face Vineri în 19 Februarie. Lista Partidului Național se poate cunoaște de pe un singur punct (.), tipărit în fruntea listei. Lista dlui Dragoș are patru linii.

Toți cei cari doresc pacea și frăția, buna înțelegere între toate breslele Blajului, țărani, meseriași, domni, votează cu lista Păr. Dr. Ambroziu Cheșianu!!

Alegerile în ținutul Blajului.

În satele din jurul Blajului încă se dă luptă mare. Aproape nu este sat unde să nu fie două, trei sau chiar și mai multe liste. Până când scriem aceste șire, avem știri din următoarele comune:

Bucerdea grănoasă are 3 liste. Prima listă are ca semn 1 punct, a doua 2 puncte, a treia 2 linii culcate. Comuna *Tiur* 3 liste. Semne 1 punct, 3 puncte și 1 linie culcată. *Crăciunelul de jos* 4 liste. Semne 1 punct, 3 puncte, 2 linii culcate și 2 linii culcate de sus în jos. *Șorostin* 2 liste, cu 1 punct și 1 linie culcată. *Lupu* 2 liste; *Tapu* 2; *Valea lungă* (Hususău) 2; *Cisteiul român* 2; *Beșindul* 2; *Petrisat* 2 liste: (una curat ungurească); *Cergăul mic* 1; *Micășasa* 2; *Sâncel* 2; *Veza* 2; *Tău* 2; *Roșta de Secaș* 2; *Lunca* 2; *Cergăul mare* 2; *Cinade* 2;

Spini 2; *Mănărade* 2 (una a Sașilor), *Pânade* 2; *Iclod*; 2; *Chesler* 2; *Lodroman* 2 și *Ohaba* 2 liste.

Cum se face votarea?

Alegătorii trebuie să aibă fiecare ridicat mai dinainte, dela primărie „CertIFICATELE DE ALEGĂTOR”. Cei cari nu l-au ridicat sau nu l-au primit din vre-o pricină oarecare, să meargă totuși la alegere, căci dacă sunt luați în lista de alegător, certificatul lor trebuie să fie pe masa președintelui.

Intrând alegătorii în casa rânduită pentru votare, se opresc în fața președintelui, care căutându-i în liste, îi dă fiecărui om câte-o coală de votare, pe care sunt tipărite listele cu semnele lor, și le mai dă și câte-o ștampilă (pecet).

Cu coala și cu ștampila fiecare alegător intră în căsulia (zis gherete) de votare, unde este numai el singur, cu inima și cu gândul său. Acolo se află o măsuță, pe care întinde coala, caută semnul pe care vrea să-l voteze și bate ștampila pe semn, ori chiar lângă semn, apoi împăturind coala în patru, o aduce afară și o dă președintelui dimpreună cu ștampila. Prin aceasta votarea e isprăvită și alegătorul poate merge în pace, la ale sale.

Să se știe, că a șterge cu creionul (plivasul) vre-un nume dintre celea tipărite pe liste, ori a scrie alt nume în locul celui șters nu-i lertat! Listele cu ștersături, sau cu nume scrise de alegător în gheretu de votare se nimicesc și votul nu i-se ia în socotință.

Să se ferească alegătorii de certe, de larmă, sau de orice neorânduiești, în curtea și în casa votării, căci prin asemenea fapte, pot foarte ușor să aibă de lucru cu jandarmii, cari păzesc ordinea, pot fi arestați, nu mai ajung la vot, ba pot face cunoștință și cu închisoarea!

Mussolini amenință Germania.

Zilele trecute Mussolini, primministrul Italiei, a rostit o mare cuvântare în Parlamentul italian. Răspunzând unui deputat care îl întrebase în legătură cu svonurile despre unirea Austriei cu Germania, a spus că niciodată Italia nu va suferi acest lucru. Ori cât se vor trudi nemții să înlăptuiască acest vis, fără știrea Italiei nu se va putea duce în îndeplinire!

„Dacă Italienii vor trebui să treacă granița dintre ei și nemți, nu se vor întoarce în țară decât numai învingătorii!” a zis Mussolini.

Solia asta amenințătoare a speriat pe nemți, încât i-a pus pe gânduri. Ministrul de externe al Germaniei, Stressemann, a răspuns și el cam înțepat amenințător lui Mussolini într'o vorbire mai largă, apărând drepturile Germaniei.

Mussolini nu a rămas dator nici acestui răspuns și a trimis vorbă într'un ton așa de cutezător ca și atunci când a trimis solia cea dintâi.

Lumea crede, că neînțelegerea dintre cele două mari puteri se va sfârși printr'o împăcare sinceră și binevoitoare, dorită de întreaga lume și de toți oamenii doritori de pace și frățietate!

Germania în „Liga Națiunilor”.

De multă vreme Germania face repeșite încercări să-și găsească și ea loc de frunte în „Liga Națiunilor”. Până acum însă n'a fost primită fiindcă lumea nu prea avea încredere în conducătorii ei.

Mai nou însă, Anglia face tot ce-i stă în putință să fie primită și Germania în sânul „Ligii Națiunilor” că doar așa va putea-o avea mai sub ochi. Așa cred că o vor putea priveghia mai bine, când îi vor veni iar prin cap gânduri de răsbunare împotriva Franței și a celorlalte țări învingătoare.

O gazetă din Berlin vestește sus și tare, că locul Germaniei în „Liga Națiunilor” este asigurat. În scurtă vreme Germania va avea în statul Ligei pe reprezentantul său cu vot hotărâtor întocmai ca și ceilalți!

Planuri de răscoală în Trentino?

În Trentino (în fostul Tirol de sud) s'au găsit ascunse în pământ numeroase arme și munițiuni. Se crede, că Germanii sunt vinovații, cari trimit în ascuns munițiuni și arme și vreau să provoace răcoale.

Dar Italianii au dat de urma vinovaților și au prins până acum vre-o 50 de persoane bănuite că ar fi ajutat chiar aducerea armelor și a munițiilor din țara nemțească. Pe toți cei vinovați i-au aruncat în închisoare. Până acum s'au găsit vre-o 50 persoane vinovate în aceste afaceri. Dar se spune, că sunt pe urma și a altor descoperiri de vinovați. În scurtă vreme toți ortacii vor fi poftiți și ei cu ceilalți la răcoare.

O răsbunare sângeroasă,

Nenorocitul război al Druzilor din Maroc nu s'a sfârșit. Ba, el amenință să izbucnească și cu mai multă furie de cum s'au purtat până acum! E vorba că în primăvară se va da lupta hotărâtoare între armatele franceze și spaniole și între îndărătnica armată a lui Abdel-Krim.

Acum mai nou Druzii sunt tare furioși pe Francezi fiindcă a fost omorât de către Francezi, feciorul Șefului Druzilor, ajuns prizonier. Acum Druzii au hotărât să ucidă 21 de prizonieri francezi cari se află în mâinile lor.

Crudă răsbunare, care în loc de-a potoli dușmănia dintre popoarele învrăjbite, mai rău o afăță.

Nouă evrei pungășiți în tren.

Zilele trecute, în trenul de pe linia Arad—Teiuș, s'a petrecut o pungășie cum de mult n'am auzit și care e foarte minunată în felul ei.

Într'un compartiment din clasa a doua se aflau 5 negustori evrei. Iată că nu peste mult intră în compartiment un domn, foarte bine îmbrăcat, și cere voie să ocupe un loc alături.

Incepe să povestească apoi, supărat, că în seara aceea s'a împlinit un an dela moartea tatălui său și că-i pare foarte rău că tocmai acum trebuie să călătorească. Ce să faci însă, dacă ești negustor și trebuie să umbli după afaceri. Cu toate acestea însă, ca un bun și credincios jidan ce este, va face tot ce-i stă în putință ca să pomenească, conform prescrierilor legii, pe bietul tată-so.

Cu aceasta trecu în compartimentul de alături, unde deasemenea erau 4 jidovi. Atunci domnul cel bine îmbrăcat întrebă: „Mă rog, sunteți evrei?” Călătorii răspund: „Da”. „Vă rog atunci să poftiți pentru câteva minute în compartimentul de alături, unde mai sunt 5 evrei, cu Dvoastră 4 făcând 9, iar eu mine tocmai 10, și așadară fiind tocmai atâția cât cere legea noastră pentru a face pomenirea unui mort”.

Călătorii învoindu-se au trecut cu toții în compartimentul celor 5, unde s'au apucat de rugăciuni.

După ce au isprăvit cu rugăciunile, dom-

nul cel bine îmbrăcat a început a se scuza că n'are cu ce-i îmbla, dar dacă nu se supără le va da totuși câte un păhărel de coniac (vinars) minunat.

A scos 9 păhărele și le-a umplut.

După 5 minute toți negustorii au adormit greu. Domnul cel bine îmbrăcat, după ce se îngrijise ca perdelele să fie trase, le-a scotocit prin buzunare, furându-le tuturor portmoneurile, și scoborându-se apoi de pe tren la stația cea mai apropiată.

La Teiuș, când s'au trezit cei 9 călători jidovi, mare le-a fost surprinderea văzându-se fără bani. Mai rar așa păcălă și așa hoț istești!

Producțiunea tinerilor meseriași din Blaj.

14 Februar.

Sâmbătă seara, înainte de prinderea postului, tinerii meseriași și comercianți români din Blaj au aranjat o foarte reușită producțiune de teatru. Înainte de toate piesa a fost nimerit aleasă, căci piezele mai potrivite pentru diletanții de prin satele și orașele noastre mai mici din Ardeal. Tinerii meseriași din Blaj au jucat de astă dată „Lăpitorile Satelor”, în care sunt tipuri pline de haz, dar și de mult adevăr în aceeași vreme.

Întâmplarea se petrece într'un sat din Moldova, în timpurile când bieții țărani moldoveni erau năpăstuiți până la cutropire, de ovrei, de greci și de alți streini netrebniți, ca sârbul Gavrilă, bețivul.

Toți acești streini lacomi și lăpsini se trudesesc din răpuzeri să strice casa și gospodăria lui Badea Ion, răzeșul cinstit și harnic, pe care îl și ucid, râvnindu-i muerea, moșia și norocul singurului băiat. Tertipurile lor sunt însă descoperite de cuminenia lui „Moș Vântură țară” care, cu judecata lui sănătoasă și cu fireasca lui astuție, îi joacă cum îi place, îi prinde în ghilț și îi infundă în temnița gătită de curând pentru răufăcători. Minunată este scena când jupânul Moise și grecul Iani, ucigașii lui Badea Ion, sunt legați de jandarmi, iar Nițu, feciorul lui Badea Ion, se însoară cu Măriuca, spre bucuria Mamii Catrina și a lui Moș Vântură țară, ocrotitorul celor împilați și obișduiți.

Tinerii meseriași din Blaj au jucat această piesă cu mult simț și cu adâncă pricepere. În deosebi Dl Vasile Sârdean, tipograf, ne-a înfățișat un grec adevărat, cu vorba pițigăiață, cu fața vicleană și cu ochii jucăuși. Mare meșter în planuri, însă laș la caz de primejdie. Dl Sârdean este un actor isteț, care își simte rolul cum trebuie, și știe să-l pună în adevărata lumină. Foarte bine a jucat d. Mihail Tarna în „Jupânul Moise”. Ne-a lăcut un jidan desăvârșit, cu periciuni, cu tremurări și cu inima hrăpăreată, dar fricoasă. „Oi vei — ce mai târta! Nici să fi trăit d. Tarna tot între ovrei și nu putea să le pândască mai bine obiceiurile și metehnele. Minunat a fost „Vântură țară, răzeșul”, un țăran întreg, și ca vorbă și ca port, și ca minte și ca istețime. Dl Traian Rusu merită toată lauda, căci, văzându-i jocul, nimenea n'ar fi zis că d. Rusu nu este actor de meserie.

Toți trei acești tineri meseriași au minunate îndemnări de teatru și „Societatea Meseriașilor” ar trebui să le dea cât mai des ocazie, să poată juca, căci ar fi păcat să nu profite de așa tineri aleși pe cari îi are astăzi între membrii săi.

Foarte bine a fost și Gavril argatul bețiv, din jocul cărui se vedea că este vechiu cunoscut cu scena. Gavril a mai jucat acest rol, din „Lăpitorile Satelor” în anii tinereții. Tot cuvinte de laudă avem și pentru d. Ionel R. Popescu, care a jucat pe „Ion teslarul”. Foarte drăguțe au fost dsoarele Mărioara Mărginean și Lenica Grușița, cu costumele și cu rolurile pe cari le-au avut. Nu mai puțin se cade să amintim și pe dd. Stoică, Mărginean, Barna, Vana și Cârnașiu, cari au ostenit cu toții, ca piesa să fie gustată cu plăcere.

Tinerii meseriași din Blaj se pot felicita de acest succes, care le face cea mai mare cinste.

Știrile Săptămânii.

O lege bună în Franța. În parlamentul francez s'a votat o lege, care va cere arătarea veniturilor tuturor deputaților: câte automobile are fiecare și cât prețuesc acelea, câtă avere au avut înainte și câtă după războiu și că nu cumva au făcut declarații false cu privire la veniturile lor. Legea s'a votat cu 422 voturi, fiind numai 2 voturi contrare.

Și la noi ar fi binevenită o astfel de lege, cu deosebirea că la noi nu numai averile deputaților ar trebui cercetate, ci mai cu seamă a îmbogățitorilor de războiu.

Semne de pace. În America s'a ridicat numărul ofițerilor activi dela 11 la 12 mii, iar al soldaților dela 118 la 125 mii.

Ard pădurile din Australia. În partea pământului numită Australia, în țara numită Noua Galie, s'au aprins pădurile. Focul înaintea pe un front de 50 de kilometri lungime, și amenință pădurile cele mari, cari au o mărime de 40 de mii de hectare.

Cum au fost descoperiți banii cei falși, făcuți de unguri, în Iugoslavia. Din întâmplare, că altfel se păgubeau și iugoslavii asemenea francezilor. Ungurii, cari aduceau banii cei falși, s'au dat jos în orașelul Noua Gradișca și acolo au început a se plimba. Iată că vine în fața lor o fată foarte frumoasă și drăguță. Ei se iau după ea și o urmăresc într'un mod cât se poate de obraznic. Fata, scărbindu-se de ei, a fugit și i-a pârțit la tatăl său, care este primarul orașului. Primarul luă lângă sine un polițist și începu a-i urmări. Ungurii se speriară și o luară la fugă, lăsând în gară toate pachetele lor. Într'o lădătuie iată că primarul dă, spre marea lui mirare, de aproape 10 milioane de dinari, toți în hârtii de câte o mie. Ii ia și-i duce la bancă, unde se constată că sunt falsificați. Ungurii însă până deocamdată au luat-o la sănătoasa, de nu i-au mai putut prinde.

S'a îmbolnăvit Amundsen. Amundsen, despre care scrisesem în numărul trecut, că are de gând să plece din nou cu aeroplanul la polul nordic, se află greu bolnav. Poate să capete aprindere de plămâni.

Bieții funcționari dela Blaj. Începând cu ziua de 1 Ianuarie 1926 Blajul este comună urbană și capitală de județ. Cu toate acestea însă funcționarii statului din Blaj primesc până în ziua de astăzi plățile ca în comunele rurale. Zadarnic s'au plâns celor mai mari, le-au răspuns că nu-s luați în buget, și astfel bieții noștri funcționari au rămas cu buzele umflate.

Întrebarea e însă, că cine poartă vina la aceasta? Acela să se îngrijească și de aceea ca bieții funcționari să nu sufere din cauza lor. Guvernul are datorința să le vină în ajutor printr'un credit extraordinar.

Mort din cauza bețiilor. În ziua de 2 Februarie, la orele 10 seara, trecea peste râul Dâmbovița din București măcelarul Bela Behari. Întru atâta era însă de beat, încât a căzut în Dâmbovița. L-au scos niște soldați, dar s'a lovit atât de tare, încât în ziua următoare a murit.

A fugit dinaintea judecătorilor săi. Numai în povești se mai aude, ceeace s'a întâmplat zilele trecute la Iași. Consiliul de războiu al corpului IV. de armată judeca pe soldatul Ioan Orliczki, fiindcă a șpietat, pe vremea războiului, în folosul nemților. Înainte însă de a i-se ceti sentința, care-l condamna la opt ani muncă silnică, a luat-o la sănătoasa și, oricât l-au căutat, nu l-au mai aflat.

Pentru luminarea poporului. — Fratele *Iulian Gheorghievici* din *Comloșul Bănășean*, om sărman cu 3 prunci, însă iubitor de carte și de învățătură, a trimis la fondul de susținere al gazetei noastre suma de 50 lei, vrând astfel să ajute munca celor ce se trudesc pentru luminarea Poporului. Dumnezeu să-i răsplătească însuși. *Pdr. Ioan Bodocan*, protopop în *Comloș* și-a răscumpărat abonamentul cu 200 lei. Tot asemenea d. *Ioan Costea* cerealist în *Blaj* și-a răscumpărat abonamentul pe 1926, la gazeta noastră, cu suma de 500 lei. Fapta nebună se laudă de sine!

Cursuri de pregătire pentru examenul de bacalaureat. Așa de mulți băieți au căzut anul trecut la examenul ce se face după clasa a opta de liceu, numit bacalaureat, încât ministerul s'a văzut silit să poruncească a se ținea cursuri de pregătire anume pentru acest examen greu. Aceste cursuri se vor ținea în cel puțin trei și cel mult șase luni.

Oameni, căroră nu le trebuiesc bani. Un american a venit la Paris și acolo s'a întâlnit cu un alt american, cu care s'a rămasit că dacă va încerca să împartă pe o uliță mare a Parisului hârtii de câte zece franci, în orele când umblă mai mulți oameni pe stradă, oamenii nu vor primi banii, iar aceia în a căror mână se vor pune banii cu sila, le vor asvârli, mototolindu-le, fără să le privească, crezând că sunt simple reclame. Și americanul naibii a câștigat rămășagul, pentru că abia câțiva oameni au primit francii, ceilalți i-au mototolit și i-au aruncat.

Aeroplan groaznic. Japonezii au făcut un aeroplan foarte mare, având 1200 cai putere, făcând 200 kilometri pe oră fără întrerupere, vreme de 11 ore, având 5 tunuri și putând lua cu sine 500 de bombe.

Imbulbare fără pereche. Miliardarul *Charles Gould*, care a lăsat după sine prin testament 270 milioane franci, a lăsat cu limbă de moarte 540 de mii de franci, ca din aceia să se întrețină câinii și caii lui, până la moartea lor.

Vapor scufundat. Vaporul „*Principesa Yolanda*” s'a ciocnit mai zilele trecute de niște stânci în dreptul capului *Caliacra*, pe *Marea Neagră*, și s'a scufundat.

Au fugit din raiul bolșevic. Femeia *Ana Relea* și cu cei trei copii ai ei s'a hotărât să fugă din *Bolșevicia* în *Basarabia*. Ea a trecut peste ghița de pe râul *Nistru*. Când a ajuns însă la mijlocul apei, ghița s'a crepat și toți trei au început a se scufunda. Văzând grănicerii noștri primejdia, au alergat în ajutorul lor și i-au scăpat pe toți trei, aducându-i pe mal.

Invenția unui student român. Poate veți fi auzit despre mașinăria aceea, numită gramofon, care prinde vocea omenească sau de vioară, și apoi o redă întocmai, așa că omul ascultă ori unde, dacă are mașinăria aceea, glasul celui mai bun cântăreț din *București*, *Paris*, *Roma* și așa mai departe. Năcazul era până acuma, că celace voia să-i rămână prinsă vocea, trebuia să se pună cu gura chiar lângă bucinul acela, și așa să cânte. Studentul *Alexandru Mărculescu* dela institutul electro-tehnic din *București*, a ghicit însă o mașinărie care, dacă se pune lângă gramofon, omul nu trebuie să se pună lângă mașinărie, ci poate cânta cât de departe.

Viață lungă. La *Galați* trăiește un făcător cu numele *Petru Vuitovici*, care este de 104 ani; nu aude și nu vede bine, dar încolo e deplin sănătos. Tatăl său a trăit 130 de ani, iară mamă-sa 90.

Un teatralist înnebunește pe scenă. Un teatralist juca teatrul în orașul *Ashford* din *Anglia*, când deodată a început să strige, cât îl lua gura: „*Eu sunt Dumnezeu atotputernicul*”. Poliția l-a prins și l-a dus în casa de nebuni.

Ape mari și în Anglia. Toate râurile *Angliei* au eșit din alvie. Mii de jughere de pământ se află sub apă. În unele orașe oamenii umblă cu luntrile.

Impărăție veche. Zilele trecute a fost mare sărbătoare în *Japonia*. Poporul întreg a sărbătorit împlinirea alor 2585 de ani dela întemeierea împărăției japoneze.

Mort de turbare. Marele proprietar *Hortvay István*, fiind mușcat de un câine turbat, a plecat *Sâmbătă* seara din *Arad* pentru a merge la *Cluj* la ultoie. Pe drum însă l-a cuprins turbarea. Insoțitorul a oprit trenul. *Hortvay* a căzut la pământ în nesimțire și, după groaznice suferințe, a murit.

Primejdia fetelor mari. În orașele mari ale țării noastre sunt mai mulți comercianți cari se ocupă cu vinderea fetelor mari. La *Galați* și la *Constanța* au fost prinși patru astfel de comercianți și infundați la pușcărie. Ei transportau fetele, după ce le adormiau, în *America*, unde le vindeau la case de stricăciuni.

Frig groaznic în Suedia. În partea de miazănoapte a *Suediei* frigul a ajuns la 60 de grade sub zero, ceea ce nu s'a mai pomenit de zeci de ani.

O biblie cu 75 de mii de dolari. Într-o mănăstire de călugări benedictini din *Viena* s'a aflat o biblie pe care a tipărit-o înainte cu 470 de ani celce a găcit tiparul, vestitul *Gutenberg*. Această biblie se va licita în *America*. Prețul de strigare este 75 de mii de dolari.

† **Văd. Ana Blăjan n. Scurtu** a încetat din viață, împărășită fiind cu sf. Taine ale muribunzilor, *Marți* în 9 *Februarie* în al 71-lea an al etății.

Rămășițele pământești ale răposatei au fost așezate spre odihnă veșnică în cimitirul gr-cat. din *Blaj*, *Joi* în 11 *Februarie*.

Fie-i somnul lin și amintirea binecuvântată!

Dela administrația gazetei.

Sunt o seamă de cetitori, cari încă în luna *Ianuarie* ne trimit abonamentul. Ei știu foarte bine, că o gazetă se face cu mare cheltuială: tiparul, hârtia, împăturatul, timbrele, dusul la postă, toate acestea costă o grămadă de bani. Și nici fabrica de hârtie, nici tipografia, nici posta nu ne întreabă dacă avem bani ori ba? Plătești, scoți foaia; nu plătești, o lași, și sănătate bună. — Chiar de aceea ei ne trimit banii încă la începutul anului.

Sunt iarăși alții, tot pe atât de omenie, cari, neavând bani tocmai în *Ianuarie*, ne scriu cinstit: *Domnilor*, acuma nu am bani, dar pe atunci voiu avea și-i voiu trimite. — Foarte bine, cel puțin știm cum să ne facem năcazurile.

Sunt însă alții, și încă destui, cari nu ne trimit nici bani, nici scrisoare și astfel ne fac pagube mari.

Unii apoi nu ne trimit banii nici după una și două provocări. Aceștia păcătuiesc, pentru că ne păgubesc. Nu se gândesc unii ca aceștia la vorbele *Scripturii*: „*Ce ție nu-ți place altuia nu face!*”

Ei bine, noi am dori, să nu avem cetitori decât de aceea cari nu ne doresc paguba și cari, chiar dacă-și uită, după cea dintâi provocare își fac datorința.

Pe ceice nu și-o fac li vom provoca prin avocat și-i vom împrocua. Dar noi, nu dorim s'o facem aceasta, de aceea li rugăm pe toți iubii noștri cetitori să se însirue între cei dintâi.

Citiți și răspândiți: „UNREA POPORULUI”

DE PRIN SATE.

Sfințire de clopote în Chilia.

În aceasta comună mică și săracă din județ, Satu mare în 31 *Ianuarie* s'au sfințit 2 clopote procurate din *Timișoara* în preț de 10 mii Lei. A fost un praznic rar nu numai pentru locuitorii din *Chilia*, ci și pentru cei din împrejurimi. La sf. Liturghie au rostit vorbiri înflăcărâte preoții *C. Ternovan* și *N. Popan*. Răspunsurile liturgice le-a dat corul tinerimei, format în 4 voci, sub conducerea inv. *G. Giurgea*. După liturghie a urmat reprezentație teatrală. Tinerii spre mulțumirea tuturor din sat au jucat: „*A fost odată*” de *N. Țințar* și „*Nunta țiganului*” de *E. Suci*. A fost frumos și succesul material. Coresp.

Cunoștințe folositoare.

Ce lucrează un gospodar harnic?

Pe acasă și în curte. Femeia țese pânză. Acum are vreme să stea de răboiu. Mai târziu dă lucrul câmpului și trebuie să ajute pe bărbat să-și poată isprăvi bine și la vreme ori ce lucru.

Bărbatul isprăvește cu lucrurile ce i-au mai rămas din săptămânile trecute și așteaptă să se sbicească bine pământul, să poată ieși la arat.

În grajd. Curăță gunoiul, hrănește vitele cu nutreț bun. Când e vreme frumoasă, pe la amiază, lasă vitele pe afară, să mai alerge în aer curat. La sf. Toader, tunde vițeii. Oile împărechete în *Septembrie*, acum încep să fete. Grijește de miei să nu răcească. Inoiește așternutul oilor fătate tot la cinci zile.

În stupină. Vremea e frumoasă și albinele simțind căldura cearcă să iasă afară. Ur-dinișul se desface, să iasă albinele pentru deșertare și să înceapă curățirea în coșniță.

În grădină. Plantează pomi pădureți pentru altoire. Mută pomii tineri. Plantează plopi, sălci și arini. Tunde gardul viu. Taie crenguțe de strugurei, agriși și gutui și le pătrează îngropate la loc răcoros până în luna viitoare. Seamănă și în școala de pomi.

Sapă în grădină și seamănă ceapă, morcovi, pătrângei, spanac și păstărnapi.

Pe câmp. Dacă vremea e potrivită ară pentru lucernă, ovăs și orz. În mustul omătului se seamănă ovăsul, orzul și chiar și grâul de primăvară.

Vănatul e oprit, fiindcă a început deja împărecherea. Se pot vâna găște și rațe sălbătice, sitari, ciovlici și cocori și orice animale stricătoare: urși, mistreți, lupi, vulpi și dihorni.

Bogațiile pământului României.

Avem *România* mare. Țară întinsă și bine încheată. Cu locuitori harnici și buni gospodari, cu păduri multe, cu pășuni întinse, cu lanuri aurii de grâu, aducătoare de hrană, și cu animale de tot felul.

Sunt acestea bogății prețioase, cari săd țara să fie mare. Dar se găsesc în pământul acestei țări bogății și mai mari, bogății, cari în multe țări nici nu se află și cari atrag pe mulți spre pământul țării noastre. Acestea bogății subpământene sunt aurul, argintul, ferul, arama, cărbuniele, sare, petrolul și alte multe. Celea mai multe din acestea bogății, se găsesc în lăuntru cerului *Carpaților*, începând din *Bănat* și până la *Baia mare*, spre granița *Cehoslovacă*. Iar altele se găsesc în *Câmpia Transilvaniei* și în *Vechiul Regat* precum și în *Bucovina*.

Dintre bogățiile subpământene ale țării noastre, amintim în locul întâi **aurul**. Se găsește mai ales în Munții apuseni, la *Brad*, *Ruda* și la *Criștior*, apoi la *Măgura*, *Luncoi*, *Săcărâmb*, *Roșia* și *Bucium*. La *Baia mare*, *Baia sprie*, și la *Capnic* și la *Băiut* încă sunt zăcăminte de aur. În ținuturile acestea pe lângă aur se mai găsește încă și **argint**, **aramă**, **plumb** și **antimoniu**. Iar la *Botița*, în Maramurăș, se găsește și **molibdeu**, un metal foarte prețios, care se întrebuițează la fabricarea oțelurilor. **Plumb** și **antimoniu** se găsește și la *Almașul mic* (jud. Hunedoara) și la *Rushita* în jud. Caraș. La *Cărlibaba*, în Bucovina se găsește mult **zinc** și **plumb**.

Arama se scoate mai ales din **pirite**. Astfel de pirite avem la *Altău-Tepe* în Dobrogea, apoi la *Ctuc Săn Dominic*, *Rodna veche*, *Borșa* și *Ilova* în Munții Ciucului și în munții Rodnei.

Fer avem la *Ghelar* în jud. Hunedoara. Minerul din care se extrage fierul dela *Ghelar*, este mai deasupra **himonit** cu 50% fier și mai la adâncime **siderit** cu 38% fier.

La *Dognecea*, în Banat se găsește **magnetită** și **hematită**, două mineruri cari au 56—58% fier și cari se întrebuițează tot pentru extragerea fierului. La *Delimești* (Banat) se găsește **mangan**. Acest minerul se găsește și la *Iacobeni* (Bucovina) și la *Broșteiu* (jud. Suceava). **Aluminiu**, din care se fac azi atâtea vase și obiecte, se găsește la noi în **munții Bihorului**. **Crom** avem din abundență în **Banat** pe Dunăre nu departe de Orșova. Iar la *Bărbăoia* și în *Valea-Dosului* din Munții Apuseni se găsește **cinabru**, un minerul din care se scoate **mercurul** (argintul viu).

Mică albă sau **muscovită**, care se întrebuițează ca geamuri la ferestre, ca sticlă de lampi și izolat la mașinile cu vapor, avem în munții Lotrului. **Asbest** cu fire lungi și mătăsoase, din cari se pot face țesături și fitiluri se găsește mult în munții Gorjului.

Sare avem la *Târgu Ocna*, *Ocnele mari* *Slănic*, la *Praid*, *Ocna Sibiului*, *Ocnele Murașului*, *Turda* și *ocnele Dejului*. Cea mai curată sare este la *Slănic* și *Târgu Ocna*. Masivul de sare dela *Târgu-Ocna* cuprinde 246 milioane de tone, cel dela *Ocnele mari*, 300 milioane tone, iar la *Uioara* sunt 100 milioane tone și la *Praid* peste 950 milioane tone.

La *Mărgineanca*, *Șotânga* (j. Dâmbovița), la *Asdu-Comânești* (jud. Bacău), la *Petroșeni* pe valea Jiului, la *Almaș* (j. Cluj) și la *Surdac* (j. Someș) avem **cărbuni**.

Iar în j. Buzău găsim **chilimbar** de culoare brună închisă, căutat chiar și peste granițe. **Asfalt** avem la *Derna* în j. Bihor; **Osochesită** sau **Ceară de pământ** în j. Bacău pe valea Slănicului, în j. Buzău, *Prahova* și în j. Trei Scaune.

Petrolul și **gasul metan** sunt bogății așa de însemnate ale pământului țării noastre încât numai în America și poate în Rusia se mai găsesc în cantități așa de mari.

Chiar pentru aceea, să ținem cu tărie la acest pământ, care cuprinde așa de mari avuții și să fim totdeauna harnici să le putem folosi. Numai în chipul acesta țara noastră, mare și bogată, va fi și tare și bine apărată.

Ion Popu-Câmpeanu.

VECHEA REVISTA ILUSTRATA „COSINZEANA“

Intemeiată în anul 1911 de

SEBASTIAN BORNEMISA

apare și acum în Cluj sub aceeași conducere și având colaborarea celor mai de seamă scriitori. Cereți numere de probă gratuite din această excelentă revistă de familie, indispensabilă în fiecare casă.

Adresa: Cluj, Piața Cuza Vodă 16.

Fel de fel.

Sămănăturile de toamnă. În toamna trecută vremea a fost foarte potrivită pentru sămănături. A plouat din belșug, dar au fost și zile senine în cari s'a putut lucra la câmp. S'au sămănat întinderi mari de pământ și toate sămănăturile de toamnă se înfățișează cât se poate de bine.

În întreagă țara s'a sămănat cu totul **trei milioane două sute nouăsprezece mii cinci sute septezeci și șase hectarii**. Și anume cu **grâu de toamnă** s'au sămănat în Vechiul Regat 1 milion, 491 mii 272 Ha. (hectarii), în Transilvania 759 mii 209 Ha. în Basarabia 543 mii 191 Ha. și în Bucovina 19 mii 125 Ha.

Cu **secară de toamnă** s'a sămănat în Vechiul Regat 73 mii 928 Ha. în Basarabia 87 mii 961 Ha. în Transilvania 79 mii Ha. și în Bucovina 16 mii 114 Ha.

Cu **ors de toamnă** s'au sămănat în Vechiul Regat 47 mii 760 Ha. în Transilvania 54 mii 248 Ha. în Basarabia 8 mii 370 Ha. și în Bucovina 480 Ha.

Cu **rapiță de toamnă** s'au sămănat în vechiul regat 31 mii 111 Ha. și Transilvania 4 mii 511 Ha. în Basarabia 2 mii 636 Ha. și în Bucovina 160 Ha.

Vânzarea peștelui. În Delta Dunării apele sunt mereu în creștere. Din cauza aceasta prinderea peștelui se face cu greu și la vânzare încă s'a împuținat. Și aceasta e rău, mai ales acum în post, când ne trebuie pește din abundență.

Vrâsta peștilor. Se poate cunoaște după solzi. Un solz luat de pe un pește, are mai multe liniiare rotunzii, formate în jurul unui punct. În fiecare iarnă se formează câte o astfel de linie. Câte linii sunt pe un solz, de atâția ani e peștele.

Golurile de munte. În ținuturile muntoase din țară se expropiază mai multe întinderi, cari sunt cuprinse sub numele de **goluri de munte**. Acestea goluri de munte, vor fi folosite ca pășuni comunale pentru locuitorii din comunele pe a căror teritor se găsesc. Aceia cari se ocupă cu creșterea vitelor în măsură mare, n'au drept la acestea pășuni.

Ard pădurile din Australia. În Noua Galie de sud, un ținut din Australia s'au aprins mai multe păduri. Focul se întinde într'una, amenințând cu nimicire pădurile de pe vre-o 40 mii hectare.

Rusia și Argentina ne face concurență cu cereale. Astă toamnă n'am putut vinde cerealele din cauza Rusiei, care a lesnit dintr'o dată cerealele. Acum tot Rusia vine cu orzul ei și ne împiedecă să mai putem vinde, iar Argentina ne amenință cu porumbul (cucuruzul) pe care îl are din belșug. Porumbul nostru, fiind iarna cam umedă, până acum nu s'a putut desface. Astfel vinderi pe piațele mari ale lumii nu vom putea face. Vom vinde însă în țările din jur: Bulgaria și Iugoslavia.

Găinile tuberculoase nu sunt primejdioase. Adeseori oamenii sufer de tuberculoză (boală uscată, oftică). Și găinile încă pot lua aceasta boală dela oameni.

Găinile bolnave de tuberculoză nu sunt de loc primejdioase pentru oameni. Dela astfel de găini se pot mânca oasăle, chiar și nefierțe și oamenii totuși nu se îmbolnăvesc.

Aur scos din fundul Oceanului. În 1917 în apele din apropierea Irlandei s'a scufundat vaporul *Lauretania*. Pe acest vapor se găseau bogății foarte mari. În vremea din urmă, englezii au găsit acest vapor și au scos bogățiile din el. Numai aurul din acest vapor, prețuește 4 milioane 958 mii lire sterline. Iar cheltuielile făcute cu scoaterea vaporului abia se urcă la 138 mii lire sterline.

Unt de lemn. Acum în post în loc de unsoare întrebuițăm foarte mult unt de lemn de masline. Cel mai mult unt de lemn de masline se aduce din Grecia. În aceasta țară anual se produce cam 90 mii tone de unt de lemn de masline, din care peste 20 mii tone se vînde altor țări. Noi încă cumpărăm unt de lemn din Grecia.

Germania ne plătește datoria. În zilele trecute au sosit la Constanța, trei vapoare germane încărcate cu două sute vagoane material de căi ferate. Acestea vapoare le-a trimis Germania, ca plată a datoriei pe cari trebuie să ni le dea, în urma împăciuirii Dawes ce s'a făcut în anii trecuți.

Măsuri de greutate în Turcia. Până acum în Turcia nu se folosea chilogramul, ca măsură de greutate ci alte măsuri. Comisiunea afacerilor neguțătorești din Turcia, a hotărît că de acum în colo și aici să se întrebuițeze ca măsură numai chilogramul. Iar aceia cari vor întrebuița alte măsuri, vor fi pedepsiți cu 10-100 lire.

Bogăția băncii naționale din Elveția. La sfârșitul luni Ianuarie, Banca Națională a Elveției are un stoc de aur și argint în valoare de 539 milioane 553 mii 47 franci. Iar banii de hârtie în circulație sunt în valoare de 776 milioane, 261 mii 388 franci.

Rusia vrea să poarte economie națională. Rusia are pământ bun și din belșug. Trebuie numai să-l lucreze bine. Pentru lucrarea cât mai națională a pământului, în toamna anului trecut, a cumpărat din Germania, numai mașini agricole în preț de 24 milioane 500 mii mărci.

Cărbunele și petrolul Rusiei. În toamna trecută, în valea râului Doneț din Rusia s'a scos peste 4 milioane tone cărbune și s'a vândut 314 mii tone. Țările în cari se vând acestea produse sunt: Anglia, Italia, Franța, Germania și Letonia.

Suntem în postul mare

când fiecare creștin se gândește înainte de toate la mântuirea sufletului. Aceasta trebuie să fie cel dintâi gând al oamenilor cinstiți și de omenie.

Pentru ajungerea acestui scop e foarte bine dacă cetim cărți de cuprins religios, cari ne arată calea spre pocăință. Foarte potrivite pentru aceasta sunt:

„Cărțile Bunului Creștin“,

scrise de păr. profesor Iuliu Maior, pe înțelesul tuturor, întrefesute cu pilde și asemănări din Sfânta Scriptură, din scrierile sfinților Părinți și din viața de toate zilele. Aceste cărțicele sunt menite să fie cetite de toată lumea, dar mai cu seamă de *plugarul nostru*, care este talpa țării, și care, prin ele, se va alipi tot mai mult de Dumnezeu și de biserică, de aceste izvoare dătătoare de viață.

În *„Cărțile Bunului Creștin“*, veți afla mângâierea în năcazuri și nefericiri, îmbărbătare în lupta grea a vieții, întărirea în desnădejde și îndrumare bună și sigură în clipitele de îndoială.

„Cărțile Bunului Creștin“ cuprind câte 64

pagini și sunt foarte ieftine, așa că le poate cumpăra și cel mai sărac om.

Până acum au apărut 5 cărți, și anume:

Nr. 1. Despre păcat (nu mai este, dar la cerere o veți tipări a doua oară).

Nr. 2. Fișă desăvârșiți costă 5 lei.

Nr. 3. Bolșevicii și biserică (nu mai sunt decât puține exemplare) prețul 5 lei.

Nr. 4. Darul lui Dumnezeu prețul 5 lei.

Nr. 5. Adevărata ferocitate prețul 6 lei.

Cereți-le dela »**Librăria Seminariaală din Blaj**«, adăugând și 50 de bani pentru post.

Nici un creștin să nu intre în postul mare fără de a ceti »Cărțile Bunului Creștin«!

Poșta gazetei.

Vasile Pop, Tiha. — Foia va merge și pe mai departe. Vă rugăm să nu întârziati prea mult cu trimiterea abonamentului. Cu bine și cu sănătate!

Augustin Lăzăreanu, Tapu. — Lui Bacia George începem să-i trimitem gazeta dela nr. 7. Cărți de economie îți recomandăm: 1. Pământul și cunoașterea lui de Ion Gh. Botez; 2. Cum trebuie să se cultive porumbul (cucuruzul) de Dr. D. I. Andronescu; 3. Grâul de Ion G. Botez, inginer agricol; 4. Plugul și arăturile de I. G. Botez. Fiecare din acestea 4 cărți costă câte 5 lei. Laolaltă 20 lei. Pentru postă recomandat, 10 lei mai mult. Trimite deci 30 lei pe adresa Librăriei din Blaj și scrie pe mandat să-ți trimită nr. 1, 10, 20, 25 din Biblioteca Agricolă Populară, dela »Cartea Românească«.

Redactor responsabil **IULIU MAIOR**

Reuniunea Femeilor Române gr.-cat. din Blaj.

Nr. 2—1926.

Convocare.

Membrele Reuniunii Femeilor Române gr.-cat. din Blaj sunt invitate să participe la

Adunarea generală ordinară care se va ținea **Duminecă în 3 Martie 1926** la ora 3 după masă, în sala de gimnastică a liceului de băieți.

PROGRAM:

1. Deschiderea adunării.
 2. Delegarea alor 3 membre din adunare pentru verificarea procesului verbal.
 3. Raport general despre activitatea Reuniunii, dela ultima adunare încoace.
 4. Raport despre casă.
 5. Delegarea comisiilor pentru revizuirea raportului general, a socioșilor și pentru înscrierea de membre.
 6. Raportul comisiilor și descărcarea comitetului.
 7. Stabilirea bugetului pentru anul viitor.
 8. Alegerea noului comitet și a bărbaților de încredere.
 9. Eventuale propuneri.
- Blaj, la 18 Februarie 1926.

E. Bodoean
prezidentă.

Alex. Lupeanu
secretar.

Nicolae Baci

măestru pantofar — BLAJ.

Atelier fondat la 1902 și premiat la expoziția păncărilor din Győr cu medalie și diplomă de recunoștință în anul 1908.

pregătește tot felul de ghete și pantofi fini și moderni, și tot felul de ghete simple din material tare.

(124) 7—62

Aduc la cunoștința Onor. Public din Blaj că **Frizeria Pușcaș și Panic** s'a despărțit. În localul cel vechiu din str. Regina Maria rămâne cel mai vechiu frizer din Blaj

ANTONIU PUȘCAȘ

Onorații oaspeți vor fi serviți punctual și igienic. Și cred că oaspeții mei vor fi tot așa de mulțumiți ca și până acuma

Cu deosebită stimă
ANTONIU PUȘCAȘ, frizer.

1—7 (142)

AVIZ.

La subserisul se află de vânzare 140—150 de saci, napi de nutreț, de prima calitate; apoi o mașină de sfărmit cucuruz, întreagă de fer vărsat. Doi bărbați și 2 muieri pot sfărmi ușor 140—150 ferdele pe zi. La ea aparține o ladă, în care se așează mașina și toți lucrătorii, și încapă cvantul de cucuruz mai sus amintit.

(139) 1—1

I. P. PĂCURAR
paroh dr.-cat. — Tiur.

Aviz.

Aduc la cunoștința Onor. Public din Blaj și jur că **FIRMA PUȘCAȘ ȘI PANIC** s'a despărțit în mod amical și eu, subsemnatul, mi-am deschis

Frizerie proprie

în strada Regele Ferdinand nr. 40 unde servesc vechea clientelă foarte igienic și cinstit.

Rog sprijinul Onoratului Public

Cu toată stima
Emilian Panic,
barbier și frizer.

(141) 1—2

Magazin de pălării de Dame

Aneta Filip

Blaj, str. Ion Micu Moldovan, Casele proprii.

Aduc la cunoștința Onor. public din loc și jur, că din 10 Februar primesc spre curățit, vopsit și transformat după ultima modă de București

Pălării de vară pentru dame.

Am în depozit tot felul de pălării de mătășă și de cordeluțe, din diferite materii. Imi sosesc și cele mai frumoase pălării de vară, în prețuri moderate.

Decoruri moderne

flori, pene, panglici, și alte decoruri de pălării, moda ultimă. Am și

pălării de piele, foarte ieftine!

Precum și pălării de pânză în diferite culori. Rog Onor. Doamne și Domnișoare să cerceteze ou toată încrederea atelierul meu

ANETA FILIP, Blaj.

(138) 2—10.

De vânzare Un motor de 6 H. P. de benzina și petrol, a fost folosit numai 6 luni, se află la **EMERICH MAYER mecanic, Blaj.**

Tot aici se primește pentru **Fofostruit:** tuciu, alamă roșie, alamă galbenă, bronz, aluminium, fier și otel fofostruit cu **Sudat** (Schweitzapparat).

4 6. (133)

Cărți bisericești.

Apostolul, sau faptele și epistolele ss. Apostoli f. 4., leg. în piele	320—
Evangelia dela s. liturgie și inserat din ziua întâie a învierii Domnului Hristos, în 7 limbi,	30—
Euhologiu, leg. în pânză	220—
Liturgiar, leg. în pânză	220—
Orologier, leg. în pânză	220—
Octoih mic, 80 leg. simplu	75—
Pentecostar mic, 80 leg. simplu	75—
Octeih și Pentecostar, legat într'una	120—
Prohodul Domnului, Nostru Isus Hristos	10—
Antologion sau Mineiul, care cuprinde în sine slujbele dumnezeștilor sărbători, ale Născătoarei de Dumnezeu și ale sfinților peste an după rânduiala bisericii răsăritului de legea grecească,	
Tomul I. leg. cu călcăiu de piele	540—
Tomul II. III. leg. » » » » » »	700—
Evangelia, leg. » » » » » »	450—
Psaltire, broș., simplă	75—
Trilod, cu călcăiu de piele	380—
Rânduiala sf. Ungerii, carea se cântă de un preot	2—
Strajnic, ciril, legat	80—

5 % mare reducere 5 %

MAGAZIN ROMÂNESC SIBIENESC

HOZA și MARCU

Aducem la cunoștință Onor. Public că ne-a sosit un mare transport de mărfuri pentru orice sezon precum:

Stofe engleze pentru dame și domni; stofe de lână pentru uniformă de fete și băieți și pentru orice îmbrăcăminte.

Mare asortiment de mărfuri din Cehoslovacia:

Zefire, delinuri, satinuri, toate colorite. Barehete și foane, pânzeturii, pânză de ceareafuri, gra del, schirting, perdele, basmale cu și fără cinoari, ciorapi pentru dame și domni și patent pentru copii, gulere, cravate, cămăși, pălării, căciuli, ghete din cea mai renumită fabrică »Derby«. Plapume confecționate în țară, orice calitate.

Mare alegere în haine gata pentru dame, domni, fete și băieți:

tricotaje pentru dame și domni, tricouri de orice mărime și calitate. Chișuri pentru elve și elevi calitate superioară. Bucata Lei 120.

Totodată facem cunoscut că la orice mărfuri cumpărate pentru eleve și elevi cu începere din 15 Octomvrie 1925 și pe tot timpul duratei școlilor, reducem, la o cumpărare până la 1000 Lei 5 % iar dela 1000 Lei în sus 10 %. Incercați și vă veți convinge de redusele prețuri și buna calitate a mărfurilor.

HOZA și MARCU

Blaj, Piața I. M. Clain 12.

18—? (95)

10 % mare reducere 10 %